

ЗБАРАЗЬКА ЦЕНТРАЛІЗОВАНА БІБЛІОТЕЧНА
СИСТЕМА
МЕТОДИЧНО – БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ВІДДІЛ

**ПИСЬМЕННИКИ
ЗБАРАЖЧИНИ –
ДІТЯМ**

**Рекомендаційний бібліографічний
показчик**

Збараж
2006

ББК 91.9
П 35

Укладач: Тамара Кульпа, завідувачка
методично-бібліографічного
відділу ЦБ
Комп'ютерний набір: М. Бондар.

Відповідальна за випуск: Оксана Бондар,
директор Ц Б С.

Хтось мудро сказав, що для дітей треба писати так, як і для дорослих, але ще краще. І багато поетів і письменників Збаражчини сповідують цю істину. В їх творчих доробках є твори як для дорослої так і для дитячої аудиторій.

Бібліографічний покажчик „Письменники Збаражчини - дітям” розповідає як про відомих збаразьких авторів, які пишуть і для дітей, так і про тих, імена яких менш знайомі широкому загалу читачів.

Мета покажчика – ознайомити читачів з життєвим шляхом цих письменників, дати бібліографію їх основних творів.

Матеріал систематизовано за алфавітом прізвищ авторів. Спочатку подано бібліографічні відомості, далі – містяться твори письменників в хронологічній послідовності видань.

Покажчик частково анотований.

Видання адресоване учням, студентам, вчителям та вихователям, бібліотекарям, всім тим, хто цікавиться літературою рідного краю, працює для дітей та молоді.

Перелік літератури не є вичерпний.

Відбір літератури закінчено у квітні 2006 року.

* * *

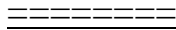
ГНАТЮК Іван Федорович – народився 27 липня 1929 року в селі Дзвиняча. Навчався у Вишнівецькому ремісничому училищі, але тягнуло його до гуманітарних знань. Тому й у 1947 – 1948 рр. навчається у Кременецькому педучилищі, де й підстерігла його біда. Івана Гнатюка заарештовують як учасника національно-визвольної боротьби 40-х років і його чекають довгі роки сталінських тюрем та спецтаборів. Однак незламний дух поета допоміг йому вижити і не зламатись у важкі часи.

5 травня 2005 року у місті Бориславі, що на Львівщині, вічність покликала до себе поета-каторжанина, лауреата національної премії ім. Т. Г. Шевченка – Івана Гнатюка.

Гнатюк І. Благословенний світ: Вірші та поеми.- К.: Рад. письменник, 1987.- 171 с.

Гнатюк І. Хто найдужчий на весь світ?: Вірші та казки.- Львів: Каменяр, 1989.

Гнатюк І. Нове літочислення: Вірші та поеми.- К.: Рад. письменник, 1990.- 196 с.

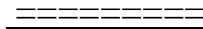
КОТ Данія Едуардівна – народилася 12 листопада 1943 року у місті Шпільберзі (Німеччина). Закінчила Чернихівську семирічку, Збаразьку десятирічку (1960). Вищу освіту здобула у Львівському Державному уні-

верситеті ім. І. Франка (1973), працювала учителем англійської мови Максимівської восьмирічки Збараського району.

Свої твори друкувала в альманасі „Літературна Збаражчина”, у газетах „Вільне життя”, „Освіта” (Київ) та інших.

Член Збараської районної літературної студії та обласного літературного об'єднання при Тернопільській організації Національної спілки письменників України.

Кот Д. Про абетку. Вірші для дошкільнят.- Тернопіль: Воля, 2005. – 28 с.

КРАВЧУК Володимир Ярославович – народився 10 листопада 1960 року в селі Добромірка Збараського району. Закінчив сільську школу, Кременецьке медичне училище.

В. Кравчук працював сільським фельдшером, служив в Армії. У 1986 році брав участь у ліквідації аварії на ЧАЕС. Член Національної спілки письменників України з 1999 року.

Поет, літературознавець, автор численних публікацій у пресі України та за кордоном.

В 1985 році В. Кравчук був учасником другого зльоту творчої молоді республіки.

Упорядник „Літературної Збаражчини”, керівник літературно-мистецької студії „Рушник”, лауреат літе-

ратурно-мистецької премії імені Іванни Блажкевич.
Працює в Збараській райсанепідемстанції.

Кравчук В. Сніголом: Поезії.- Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ управління по пресі, 1990.- 64 с.

Перша збірка молодого поета „Сніголом” з’явилася у світ в 1990 році. Цей своєрідний щоденник душі приваблює широтою тематики, багатством змісту, жанровою різноманітністю.

Автор гостро відчуває свою причетність до отчого краю, родового коріння, вірші позначені вболіванням за долю народу, рідної землі. Чимало поетичних рядків присвячено красі природи, відродженню істинної моралі, чистоті кохання.

Окремим розділом подані вірші для дітей, багаті на звукові інтонації, мальовничі барви.

Кравчук В. Казки Медоборів: Літ. худ. вид., Збараж, 1993,- 15 с. (Для дошкільного та молодшого шкільного віку).

Володимир Кравчук багато працює в царині дитячої поезії. Окремі твори з цієї тематики брали участь в Міжнародному конкурсі талановитої молоді „Гранослов” (Київ, 1993).

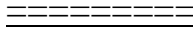
Всі вірші для дітей багаті на інтонації, звукові мальовничі барви.

Кравчук В. Як сніжок промок: Вірші / Ред. В. Гриб.- Тернопіль, 1995.- 13 с.- (Для дошк. та мол. шк. віку).

„Як сніжок промок” – це своєрідний ліричний екскурс в найпотаємніший дивосвіт малечі, який приваблює глибиною образності.

Поетичними засобами автор розкриває дітям красу навколишнього середовища, вчить їх Любові і Добра.

Кравчук В. Ліниві чобітки: Вірші для дошкільнят і молодших школярів.- Тернопіль: Джура, 2003.- 8 с.

ЛЯТУРИНСЬКА Оксана Михайлівна – поетеса, скульптор, писанкарка. Народилася О. Лятуринська 1 лютого 1902 року на хуторі Ліски (тепер село Хоми). Її батько – Михайло Лятуринський був офіцером – прикордонником царської армії і служив на заставі біля Старого Олексинця. Мати – Ганна Іванівна походила з родини німецьких колоністів.

Окаса на початку 20-х років навчається у Кременецькій приватній українській гімназії імені Івана Стешенка. У 1924 році доля закинула Оксану до Праги, де був сильний осередок української еміграції. У Празі вона закінчує гімназію, навчається в інституті мистецтв.

Вона виконала чимало погрудь діячів української історії, зокрема геніального Т. Шевченка, С. Петлюри, Є. Коновальця.

Перша збірка творів Оксани Лятуринської вийшла під назвою „Гусла” 1938 року в Празі у видавництві „Дніпрові пороги”.

Через три роки (1941) у Празі виходить її нова книжка поезій під назвою „Княжа емаль”.

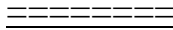
У вирі другої світової війни доля закинула Оксану Лятуринську до США. Там вона прожила 30 літ.

У 1946 році видає нову книгу новел „Материнка”, а в 1956 році видрукувала книгу віршів для дітей „Бедрик”. Бере активну участь у діяльності Об’єднання Українських письменників. Була довголітнім кореспондентом літературного збірника „Слово”, який виходив у Канаді.

Померла Оксана Лятуринська 13 червня 1970 року в Міннеаполісі. У Торонто 1983 року вийшла книга „Зібрані твори Оксани Лятуринської на кошти Союзу Українок Канади.

Лятуринська О. Знаю казку: Вірші, оповідання для молодшого шкільного віку.- К.: Веселка, 1995.- 94 с.

Книжку склали праці, дитячі вірші та оповідання талановитої української письменниці, скульптора і художника О. Лятуринської, яка прожила більшу частину свого життя у вимушеній еміграції, але серце завжди було з рідним краєм, зичила сонячної погоди Україні та її дітям.

ПІЩЕНКО Тетяна Микитівна – народилася на Полтавщині в 1921 році. З атестатом про закінчення середньої освіти її було направлено у Західні області України „піднімати освіту”. Війна, бездомність, без засобів на проживання.

Лише завдяки добродію М. Мечнику, який дав їй притулок, Тетяна вижила. Він став її чоловіком, врятував її, а сам загинув на фронті у 1944 році. Після війни Тетяна закінчила Крем’янецький педагогічний технікум і 33 роки вчителювала.

Пенсіонерка. Одинокість (дочка із сім’єю проживає в Криму). І, можливо, тільки любов до поезії допомогла їй пережити всі ті випробування, що випали на її долю.

Померла письменниця в 2003 році в селі Іванчани Збаразького району, де й похована.

Піщенко Т. Полум’я веселки: Сонетарій / Ред. Б. Мельничук.- Тернопіль: Тернопіль, 1992.- 49 с.

Тетяна Піщенко довго не насмілювалась винести свій поетичний доробок на суд читачів. Тепер ми маємо змогу побачити: поезія допомагала їй перенести всі ті випробування, що випали на долю її покоління.

Вірші Тетяни Піщенко приваблюють щирістю, зігріті особливим теплом до людей, до природи, цікаві й філософським осмисленням буття. Ця книжка побачила світ завдяки племінниці авторки – Наталії Гураль, по чоловікові Радьо, яка родом з села Чернихівці на Збаражчині, а тепер проживає в Канаді, у місті Едмонтоні, провінції Альберта і стала спонсором видання.

Піщенко Т. Слів моїх намисто: Сонетарій – 2 /Ред. Л. Гудована.- Тернопіль: Тернопіль, 1994.- 75 с.

Сонети поетеси з Іванчан вражають читачів своєю оригінальністю вислову, неповторністю, світобаченням.

Вірші присвячені тим, кому треба стати кращим і справедливішим, чеснішим, милосерднішим, співчутливішим і працьовитішим.

Піщенко Т. Пізні квіти / Ред. Л. Гудована; Худ. Б. Цибулько.- Тернопіль: Тернопіль, 1995.- 110 с.

„Пізні квіти” третя поетична збірка Тетяни Піщенко. В ній роздуми про свій край, про отчий дім, про духовне світло нашого життя.

Піщенко Т. Мандрівка у пори року: Вірші для дітей.- Тернопіль, 1995.- 46 с.

Поетеса щиро звертається до підростаючого покоління зростати духовно багатими, відданими і надійними будівничими нашої Незалежної України.

Піщенко Т. Михайлик – літайлик: Віршоване оповідання для молодших школярів.- Тернопіль: Поліграфіст.- 1996.- 8 с.

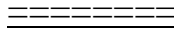
У цій книзі розповідається про хлопчика Михайлика. Від природної доброти він завжди думав щоб комусь допомогти, от і почали снитись йому пригоди, ніби він літаючи комусь допомагає.

Піщенко Т. Ми – діти України: Вірші, етюди і статті для школярів.- Збараж: Медобори.- 1999.- 75 с.

„Ми – діти України” дев’ята поетична збірка
Тетяни Піщенко.

Книжка ця дев’ята –
Болям моїм посвята –
За незалежність України,
За щастя майбутньої зміни.

Автор: Т. Піщенко.

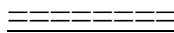

СКОВРОНСЬКА Євгенія – народилася в селі
Коханівка Збараського району. Закінчила Кременецьке
педагогічне училище, була членом поетичної студії
„Ломикамінь”, що знаходилась при училищі.

Перші ранні поезії присвятила своїм братикам та
сестриці Галі, майбутнім вихованцям.

Померла Євгенія Сковронська у 1973 році.

Сковронська Є. Тендітний цвіт понівечений
бурею: Вірші для малят.- Збараж: ПеГас, 1992.- 15 с.

СОРОКА Петро Іванович – народився 6 січня
1956 року в селі Грицівці Збараського району, що на
Тернопільщині. Закінчив Кременецьке медичне учи-
лище. Служив в РА, працював за фахом. У 1982 році
поступив на філологічний факультет Тернопільського
педагогічного інституту, який закінчив 1986 року.

Працював журналістом у Збарзькій районній газеті „Колгоспне життя”. В період боротьби за незалежність став одним з ініціаторів створення першої демократичної газети „Гомін”. Кілька років редагував регіональну газету „Дзвони Лемківщини”. З 1994 року – кандидат філологічних наук, з 2001 – доцент кафедри теорії літератури і порівняльного літературознавства Тернопільського державного педагогічного університету ім. В. Гнатюка.

Лауреат літературно-мистецьких премій: міжнародної „Слово України” (1994), міжнародної „Тріумф” (2002), Всеукраїнської премії ім. В. Сосюри (2005), Всеукраїнської премії ім. братів Лепких (2005).

П. І. Сорока друкувався в обласній і республіканській пресі, журналах „Вітчизна”, „Київ”, „Україна”, „Перець”, „Дніпро”.

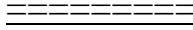
Сорока П. Горобці про літо мріють.- К.: Веселка, 1989.

Сорока П. День чудес: Вірші для дітей.- Дубно: Наш край, 1995.

Сорока П. На ясні зорі Запорожжя: Історична повість для дітей.- Тернопіль: Джура, 2001.

Сорока П. Калиновий цвіт: Вокальні та хорові твори, ліричні пісні для дітей.- Тернопіль: Лілея, 2003.- 120 с.

Сорока П. Пригоди кота Патріка: Вірші для дітей.- Тернопіль: Богдан, 2005.- 24 с.

ХАРЧУК Б. М. – народився 13 вересня 1931 року в селі Лози, в селянській родині.

Навчався в Крем'янецькому, згодом Полтавському педагогічному інституті. Закінчив Вищі літературні курси в Москві.

Працював журналістом, науковим співробітником, редактором журналів. В літературі дебютував у 1956 році надрукованою в журналі „Дніпро” повістю „Йосип з гроша здачі”. Відтоді опублікував більше двох десятків прозових книжок-романів, збірок, повістей та оповідань.

Проза перекладена російською, білоруською, вірменською, таджицькою, англійською, іспанською, німецькою й іншими мовами.

Помер Борис Микитович 16 січня 1988 року.

Похований в Києві, на Байковому кладовищі.

Харчук Б. Зазимки і весни: Повість.- К.: Веселка, 1967.- 148 с

Харчук Б. Горохове чудо: Повість.- К.: Веселка, 1968.- 112 с.

Харчук Б. Йосип з гроша здачі: Повість.- К.: Веселка, 1969.- 140 с.

Харчук Б. Помста: Повість та новели.- К.: Веселка, 1970.- 279 с.

Харчук Б. Материнська любов: Повість та оповідання.- К.: Веселка, 1972.- 232 с.

Харчук Б. Школа: Повісті й оповідання / Мал.

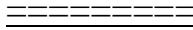
А. Михайлюка.- К.: Веселка, 1979.- 238 с. , іл.

Харчук Б. Теплий попіл: Повісті та оповідання.- К.: Веселка, 1979.- 238 с., іл.

Харчук Б. Шлях без зупинок: Повісті. К.: Дніпро, 1982.- 160 с.

Харчук Б. Облава: Повісті та оповідання.- К.: Веселка, 1984.- 189 с., іл.

Харчук Б. Подорож до Зубра: Повісті.- К.: Рад. письменник, 1986.- 368 с.

ШУПЛАТ Остап Константинович – народився 22 вересня 1942 року в Польщі. Закінчив Львівський радіотехнічний технікум. Працював на заводі „Квантор” міста Збаража.

Шуплат О. Сонечко і зоринка: Літ. худож. вид. для дітей дошк. та молодш. шк. віку. /Упорядник О. Вітюк.- Збараж: Тернопіль, 1993.- 30 ст.

АЛФАВІТНИЙ
ПОКАЖЧИК АВТОРІВ

Гнатюк І. Ф.	4
Кот Д. Є.	4
Кравчук В. Я.	5
Лятуринська О. М.	7
Піщенко Т. М.	9
Сковронська Є.	11
Сорока П. І.	11
Харчук Б. М.	13
Шуплат О. К.	14

